ההפיכה התקשורתית - מסרים

ההפיכה המשטרית:

ההפיכה התקשורתית היא חלק בלתי נפרד מההפיכה המשטרית. אנחנו רואים את זה לאורך המאה ה-21 בכל מדינה שנופלת לפשיזם. מרוקנים מתוכן את כל מוסדות שומרי הסף – מערכת המשפט, מערכת הביטחון (משטרה, צבא, שב"כ), **ומערכת התקשורת העצמאית.**

איך מנצחים בחירות כשכולם שונאים אותך? משתלטים על מקורות המידע. תעמולה לאורך זמן.

התרסקות במדד חופש העיתונאות: ירידה של 24 מקומות בארבע השנים האחרונות במדד חופש העיתונות של ארגון "עיתונאים ללא גבולות". ישראל במקום ה-112, בין האיטי למדגסקר (ו-44 מקומות מתחת להונגריה).

הונגריה זה כאן:

אין פה חידושים, רק תרגומים מהונגרית. המודל הוא אחד לאחד של אורבן, והשיטה היא הסלמי. קרעי למד מהכשלון של לוין. אין מסיבות עיתונאים גרנדיוזיות. יש חקיקת סלמי, שקבורה בין השאר בהצעות מורכבות, ארוכות ומשעממות.

- **דה-לגיטימציה** – הופכים עיתונאים מגורם סמכות לאויב העם, כי כשאין אמת, השחיתות חוגגת. זה מתחיל ברצח הדמוקרטיה, אבל ייגמר גם ברצח של עיתונאים – 60 עיתונאים מותקפים כל שנה.

אורבן: *"התקשורת כותבת דברים רעים על הממשלה משום שמיעוט קטן בעל השפעה תקשורתית גדולה עושה הכל כדי לפגוע במוניטין של הונגריה מול העולם - מוניטין שנבנתה במשך מאות שנים על ידי פטריוטים."*

נתניהו: "*מחוללי הפייק-ניוז איבדו כל רסן בהפצת שקריהם במסע התעמולה הנבזי שהם מנהלים נגד ראש הממשלה נתניהו, ובכך הם מהדהדים את תעמולת החמאס ופוגעים במדינת ישראל."*

- **מה שווה התאגיד אם אנחנו לא שולטים בו**: אורבן יצר גוף רגלוטורי חדש, ואייש באנשי מפלגתו. הרגולטור בחר עורך שופר, שפיטר 1000 עיתונאים. אורבן גם הפריט *"השידור הציבורי בהונגריה הפך לשידור ממשלתי"*.

חוק השידורים של קרעי מקים גוף רגולטורי חדש, עם רוב פוליטי מובנה, ומנופים כלכליים דרמטיים על גופי התקשורת. לצד זה מקודמים הצעות חוק "פרטיות" בכנסת להשתלטות על מינויים ותקציבים בתאגיד, ולסגירה או הפרטה של חטיבת החדשות שלה. בנוסף שר הביטחון הכריז על סגירת גלי צה"ל, והכריז על כוונתו להפריט את התדרים.

- **עיוות שוק התקשורת עם מנופים רגולטוריים**: השיטה של אורבן – לחנוק גופי תקשורת ברגולציה, ולדרוש שימכרו או יאמצו סיקור אוהד (ד"ש מתיקי האלפים). אורבן גם הקים גוף רגולטורי לתקשורת שעוקפת את רשות התחרות (ד"ש מחוק השידורים). אחר כך הוא פיזר

את כל תקציב הפרסום הממשלתי על עיתונים תומכי שלטון (ד"ש מהחרם הממשלתי על הארץ, ועל הגדלת תקציב הפרסום ב-400% בערוץ 14).

- **תביעות השתקה:** אורבן שינה חקיקה כדי לאפשר תביעות של עיתונאים ללא הוכחת נזק. כתוצאה, עיתונאי פוליטי ביקורתי נתבע בממוצע פעם בשנתיים. בן גביר ונתניהו מנהלים כרגע כ-20 תביעות השתקה נגד עיתונאים ואנשי ציבור. המטרה היא לא לנצח, היא לסתום פיות (ולתקוף את מערכת המשפט כשמפסידים).
- **סגירת גופי תקשורת זרים:** חוק אל-ג'זירה. הבטיחו שרק למלחמה ורק נגד אל-ג'זירה. המלחמה נגמרה אבל הופכים אותו לחקיקת קבע, השתמשו בו כדי לפשוט על משרדים של Reuters ו-AP, ועכשיו רוצים גם לחסום גישה לאתרי אינטרנט ולוויני טלויזיה במטרה לנתק אותנו מהעולם.

חוק השידורים:

1. דריסת שומרי סף בהליך:

משבר חוקתי – פעם ראשונה שחוק ממשלתי מקודם בלי אישור יועמ"שית: *"בהליך גיבוש הרגולציה נפלו פגמים שונים ובהם פגם מהותי בנושא מהימנות החדשות... ההצעה כוללת הסדרים שיוצרים סיכונים מוגברים לדמותה של התקשורת החופשית בישראל, שהיא חלק בלתי נפרד מצביונה הדמוקרטי של המדינה."*

סימון מטרה סביב החץ והתעלמות מגורמי המקצוע. רשות האסדרה קבעה שיש "פגמים מהותיים", בתגובה קרעי איים לסגור את הרשות.

הקמת ועדה עוקפת ביטן - דריסת הכנסת כגוף מפקח על הממשלה. דוד פאקינג ביטן שמאלני עכשיו. החוק כל כך מטורלל שהדרך היחידה להעביר אותה זה בועדה של גלית דיסטל וטלי גוטליב.

2. השתלטות עוינת על שוק התקשורת:

למשטר את התקשורת העצמאית, ולחזק את השופרות. הכל תחת מסגור קהלת ליברטריאני של פתיחת השוק ויעילות וכו'.

הון-שלטון-עיתון: הפרדה מבנית – ערוץ 12 וחדשות 12 הם שתי חברות שונות, ואסור לערוץ להתערב בחדשות. יש רק סיבה אחת לפרק את מנגנון הזה – כדי שקרעי יוכל ללחוץ על קוקה קולה שילחצו על דפנה ליאל.

(**קרעי ייטען** שישראל היא המדינה היחידה עם הפורמט הזה. הוא יתעלם מהמנגנונים האחרים שיש למדינות אחרות. חקיקה שאוסרת על פיטורי עורך, התערבות בתוכן וכו').

פוליטיזציה של שומרי הסף: לא ביטול רגולציה, החלפה ברגולציה חדשה, חזקה, ופוליטית יותר. הרגולטור החדש יורכב מרוב מובנה לגורמים פוליטיים, לוקח סמכויות התערבות בשוק מרשות

התחרות (גוף פחות פוליטי), ויוכל לחלק קנסות עצומים (אחוז מסך ההכנסות) . גיליוטינה מעל הראש של ארגוני חדשות.

(**קרעי ייטען** שהרגולטור לא יתערב בתוכן, אבל השאיר לעצמו מקום בחוק להוסיף עוד עילות לקנסות. אין גם צורך להשפיע ישירות על התוכן, איום המנופים הרגולטוריים מספיק לבד לצנן ביקורת).

עיוות תמריצי השוק: השתלטות ממשלתית על נתוני הרייטינג. לא קורה בשום מקום בעולם (ולא מאוד ליברטריאני). הסיבה היחידה היא כדי לעוות את הנתונים ולהעביר ככה תקציבי פרסום לחברים ב-14 (ואולי גם כדי להשיג נתונים עלינו לקראת הבחירות).

אתיקה עיתונאית כהמלצה בלבד: שכל גוף חדשות יחליט לבד אם האמת היא קריטריון מחייב מבחינתם.

ריסוק תרבות מקומית: אין מנגנון שיבטיח השקעה מספקת בהפקות מקומיות, לא הסבירו איך זה יקרה ומה יעשו אם לא מגיעים ליעדים. ניסיון לחיסול הסאטירה – הוצאת הסאטירה מההגדרה של סוגה עילית.